

"Regarding the provision of judicial and other legal services to citizens using the latest technologies"]. Retrieved from: <https://old.vkksu.gov.ua/userfiles/doc/perelik-dokumentiv/rek-2001-3.pdf> [in Ukrainian].

3. Rehlament (IeS) 2023/2844 Yevropeiskoho parlamentu ta Rady. (2023, December 13). [Regulation (EU) 2023/2844 of the European Parliament and of the Council]. Retrieved from: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2023/2844> [in English].

4. European e-Justice. Retrieved from: <https://e-justice.europa.eu/home?action=home> [in English].

5. Romanenkova, S.V. (2013). Poniattia elektronnoho pravosuddia, yoho henezys ta vprovadzhennia u pravozastosovnu praktyku rozvynenykh krain. [The concept of electronic justice, its genesis and implementation in the law enforcement practice of developed countries]. *Hospodarskyi ta tsyvilnyi protses*. № 4. 26–31. [in Ukrainian].

6. Konstytutsiia Ukrainy. (1996, June 28). [Constitution of Ukraine]. *Zakon Ukrainy № 254k/96-VR*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> [in Ukrainian].

7. Pro sudoustrii i status suddiv. (2016, June 2). [On the the judiciary and the status of judges]. *Zakon Ukrainy № 1402-VIII*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text> [in Ukrainian].

8. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro poriadok funktsionuvannia okremykh pidsystem (moduliv) Yedynoi sudovoi informatsiino-telekomunikatsiinoi systemy. (2021, August 17). [On the approval of the Regulation on the procedure for the functioning of individual subsystems (modules) of the Unified Judicial Information and Telecommunication System]. *Rishennia Vyshchoi rady pravosuddia № 1845/0/15-21*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1845910-21#Text> [in Ukrainian].

9. Stratehiia reformuvannia sudoustroiu, sudochynstva ta smuzhnykh pravovykh instytutiv na 2015 – 2020 roky. (2015, May 20). [Strategy for reforming the judiciary, judiciary and related legal institutions for 2015-2020]. *Zatv. Ukazom Prezydenta Ukrainy № 276/2015*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/276/2015> [in Ukrainian].

10. Stratehiia rozvytku systemy pravosuddia ta konstytutsiinoho sudochynstva na 2021-2023 roky. (2021, June 11). [Strategy for the development of the justice system and constitutional judiciary for 2021-2023]. *Zatv. Ukazom Prezydenta Ukrainy № 231/2021*. Retrieved from: <https://www.president.gov.ua/documents/2312021-39137> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 9.11.2023

УДК 342.9

DOI: 10.36550/2522-9230-2023-15-301-305

Павловська Наталія Володимирівна,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри теорії та історії права

ДВНЗ «Київського національного економічного університету

імені Вадима Гетьмана»

e-mail: wwwpav@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0003-3311-0364>

КОНТРОЛЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ВЕТЕРИНАРНОЇ СПРАВИ

У даній статті визначено поняття, характерні ознаки, особливості та види контролю як інструменту публічного адміністрування.

Основною метою виступає дослідження взаємовідносин суб'єктів державного управління з метою підтримання законності та дисципліни в державному управлінні. Цілі контролю можна поділити на стратегічну та тактичну (або прикладну). Стратегічною ціллю контролю є забезпечення законності й дисципліни в суспільстві взагалі і в державному управлінні зокрема.

Контроль є важливим інструментом публічного адміністрування, спрямованим на забезпечення ефективності, ефективності та законності управлінських процесів та діяльності органів влади. Цей інструмент використовується для перевірки виконання законодавства, нормативних актів, політики та програм, а також для забезпечення відповідності цих дій прийнятним стандартам і критеріям.

Контроль як інструмент публічного адміністрування ветеринарної справи – є ключовим засобом забезпечення законності та дисципліни, що сприяє ефективній реалізації державної політики в галузі охорони здоров'я тварин та безпеки харчових продуктів через оцінку та корекцію дій, відповідно до потреб громадського здоров'я, при цьому він діє як превентивний захід проти правопорушень і сприяє підвищенню рівня прозорості та підзвітності у даній галузі.

Контроль як інститут публічного адміністрування ветеринарної справи має наступні ознаки: контроль спрямований на виявлення та усунення порушень законодавства та внутрішньо-організаційних правил; здійснюється через систематичні перевірки та оцінки з метою забезпечення відповідності діяльності суб'єктів галузевим стандартам та

нормам; охоплює різні рівні управління від локального до національного; має цільову спрямованість на підвищення якості та безпеки ветеринарних послуг і продукції; включає механізми зворотного зв'язку для коригування та вдосконалення управлінських рішень та процедур; забезпечує прозорість діяльності органів влади та підзвітність перед громадськістю; діє як засіб превентивного впливу, запобігаючи можливим порушенням перед тим, як вони стануть серйозними проблемами; сприяє формуванню культури відповідальності та законності серед суб'єктів галузі.

Ключові слова: контроль, публічне адміністрування, юридичні інструменти, публічна адміністрація, нагляд, державне регулювання, ветеринарна справа.

Pavlovska N. CONTROL AS A TOOL OF PUBLIC ADMINISTRATION OF VETERINARY AFFAIRS

This article defines the concept, characteristics, features and types of control as a tool of public administration.

The main goal is the study of the relationships between subjects of state administration in order to maintain lawfulness and discipline in state administration. Control objectives can be divided into strategic and tactical (or applied). The strategic goal of control is to ensure legality and discipline in society in general and in state administration in particular.

Control is an important tool of public administration, aimed at ensuring the effectiveness, efficiency and legality of management processes and activities of authorities. This tool is used to verify the implementation of legislation, regulations, policies and programs, and to ensure that these actions comply with accepted standards and criteria.

Control as a tool of public administration of veterinary affairs is a key means of ensuring legality and discipline, which contributes to the effective implementation of state policy in the field of animal health and food safety through the assessment and correction of actions, in accordance with the needs of public health, while it acts as a preventive measure against offenses and contributes to increasing the level of transparency and accountability in this field.

Control as an institution of public administration of veterinary affairs has the following characteristics: control is aimed at identifying and eliminating violations of legislation and internal organizational rules; carried out through systematic inspections and evaluations in order to ensure compliance of the activities of the subjects with industry standards and norms; covers different levels of governance from local to national; has a targeted focus on improving the quality and safety of veterinary services and products; includes feedback mechanisms for adjusting and improving management decisions and procedures; ensures transparency of the activities of authorities and accountability to the public; acts as a means of preventive influence, preventing possible violations before they become serious problems; contributes to the formation of a culture of responsibility and legality among the subjects of the industry.

Key words: control, public administration, legal instruments, public administration, supervision, state regulation, veterinary affairs.

Постановка проблеми. У сучасних умовах державного регулювання ветеринарної справи, особлива увага приділяється питанню контролю. Визначальною характеристикою ефективності публічного адміністрування є не лише формування нормативної бази, але й наявність ефективних контрольно-наглядових механізмів. Контроль у сфері ветеринарної справи в Україні виступає як гарантія здоров'я тварин, безпеки продуктів харчування та захисту довкілля від можливих негативних впливів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання контролю були предметом наукових праць В. Б. Авер'янова, С. С. Алексєєва, Д. М. Бахраха, Ю. П. Битяка, В. М. Гарашука, Є. В. Додіна, Р. А. Калужного, С. В. Ківалова, Л. В. Ковалюк, Я. М. Когута, Т. О. Коломоєць, В. К. Колпакова, А. Т. Комзюка, О. В. Кузьменко, В. І. Курила, М. В. Лошицького, Д. М. Лук'янця, Т. О. Мацелик, Р. С. Мельника, О. І. Миколенка та ін.

Метою статті є розкриття поняття, ознак та видів контролю як інструменту публічного адміністрування.

Виклад основного матеріалу дослідження. Контроль у рамках публічного адміністрування охоплює широкий спектр діяльності – від моніторингу та оцінки до впровадження заходів протидії. Важливим аспектом є інтеграція контрольних заходів у загальну систему державного регулювання, що включає правове регулювання, організаційно-методичне забезпечення та використання сучасних технологій для аналізу та прогнозування ризиків.

Важливо детально розглянути загальне поняття контролю, його ролі та місце у системі публічного адміністрування. Це дозволить нам визначити ключові аспекти цього інструменту публічного адміністрування та виокремити проблеми, які потребують уваги і вирішення.

Поняття «контроль» є предметом дослідження наукових робіт багатьох вчених з різних галузей, включаючи право, економіку та менеджмент. Важливо розуміти, що, незважаючи на багатогранність поглядів, існує консенсус щодо визначення контролю як фундаментального елемента управлінського процесу. За Р.М. Пушкарем та Н.П. Тарнавською, контроль може бути охарактеризований як механізм перевірки виконання встановлених завдань і рішень, який є необхідним для забезпечення цілісності управлінської функції [1, с. 317]. Ця концепція розкривається через декілька основних аспектів. По-перше, контроль розглядається як систематична та цілеспрямована діяльність, що забезпечує постійний моніторинг та оцінку діяльності з метою виявлення і усунення відхилень від плану або стандартів. Це, згідно з думкою Н.В. Дикань та Л.І. Гомберга, є невід'ємною частиною всіх управлінських процесів, забезпечуючи їх зв'язність і цілісність [2, с.99]. По-друге, контроль виступає як засіб забезпечення зворотного зв'язку, що дозволяє коригувати діяльність організації відповідно до змін у зовнішньому та внутрішньому середовищі.

З.В. Гуцайлюк наголошує на стимулюючій ролі контролю, вказуючи на те, що він не тільки сприяє уточненню цілей виконавчої діяльності, але й мотивує персонал до їх досягнення [3, с. 145]. Водночас, Л.Ф. Зверенчук розкриває двобічну природу контролю: як перевірку виконання прийнятих рішень і як засіб

забезпечення відповідності фактичного стану до запланованого [4, с. 189]. Ці підходи підкреслюють функціональну значимість контролю у вирішенні стратегічних та оперативних завдань управління.

За В.Б. Авер'яновим державний контроль полягає у спостереженні та перевірці розвитку суспільної системи й усіх її елементів відповідно до визначених напрямів, а також у попередженні та виправленні можливих помилок і неправомірних дій, що перешкоджають такому розвитку. Контроль тісно пов'язаний з іншими видами державної діяльності й може входити до їх складу як певна частина. Водночас як самостійна функція управління контроль має специфічний характер. Тому контроль як певний вид діяльності можна розглядати як самостійне явище або як складову інших видів діяльності держави та функцій її органів [5, с. 356].

О.К. Шинкевич та П.А. Михненко підкреслюють, що контроль є фундаментальним елементом процесу управління, невід'ємною частиною усіх його аспектів, від планування до мотивації. Контроль спрямований на кількісно-якісну оцінку результатів роботи, виявлення та усунення відхилень від норм і стандартів [2, с. 99]. Це демонструє, що ефективність контролю безпосередньо впливає на якість управлінських рішень та відповідно на загальну продуктивність організації. Впровадження ефективних контрольних механізмів дозволяє керівництву організації забезпечити дотримання встановлених процедур і стандартів, оптимізувати використання ресурсів та підвищити ефективність виконання поставлених завдань.

За визначенням Я.В. Соколова, контроль обумовлює необхідність аналізу інформації про господарську діяльність, перетворення облікових даних на інформацію, що є зрозумілою для користувачів [2, с. 99]. Це підкреслює роль контролю в процесі інформаційного забезпечення управління, де він виступає як засіб для оцінки дійсного стану речей у порівнянні з плановими показниками. Таким чином, контроль допомагає виявляти проблеми на ранніх стадіях і сприяє прийняттю вчасних та обґрунтованих управлінських рішень.

Н.Г. Виговська акцентує увагу на тому, що контроль в управлінні передбачає перевірку дотримання та виконання нормативно поставлених завдань, планів і рішень [6, с. 365].

Досить інноваційною є позиція В.М. Гаращука, який зазначає, що у літературі є поширеною точка зору, що контроль – кульмінаційний пункт управлінського циклу. Але це не так. Функція контролю присутня на будь-якій стадії організації державного управління (наприклад, при підготовці управлінського рішення, при поточній перевірці його реалізації та ін.). Контроль – це водночас і самостійна функція управління, і одна з складових управлінської діяльності в цілому. Особливо це притаманно сучасному багатоплановому управлінню. Англіїці навіть увели термін «контролінг» (англ. controlling) – систематичний контроль, відслідковування ходу виконання поставлених завдань з одночасною корекцією роботи. Конкурує з ним термін «моніторинг», який означає практично те саме, що і контролінг (щоправда, до його складових відносять ще функції прогнозування та охорони, але ж такі функції, на нашу думку, притаманні і контролінгу, і контролю [7, с.202]. Продовжуючи свою позицію науковець зазначає, що державний контроль включає контролюючі дії усіх без винятку державних структур та контроль у сфері державного управління. Його основною метою виступає дослідження взаємовідносин суб'єктів державного управління з метою підтримання законності та дисципліни в державному управлінні. Цілі контролю можна поділити на стратегічну та тактичну (або прикладну). Стратегічною ціллю контролю є забезпечення законності й дисципліни в суспільстві взагалі і в державному управлінні зокрема. Тактична – полягає в «спостереженні та аналізі відповідності діяльності усіх суб'єктів суспільних відносин встановленим державною параметрам, а також у певному «корегуванні» відхилень від цих параметрів». Недержавний контроль здійснюється недержавними утвореннями, громадянами та пронизує усі сфери діяльності людини, у тому числі й державне управління (контроль профспілок за діяльністю адміністрації підприємства тощо) і сферу побутових та особистих відносин (контроль з боку батьків за дітьми), самоконтроль та ін. [7, с. 203].

Контроль, як зазначає В.О. Шевчук, спрямований на оптимальне функціонування системи управління, включаючи адаптацію на основі зворотного зв'язку [8, с. 25]. Продовжуючи думку, вчений акцентує увагу на тому, що контроль посідає кінцеву позицію в системі управлінських функцій. І за організаційно правовою природою є систематичною, конструктивною й позитивною діяльністю, яка має місце як у сфері регулятивних, так і у сфері правоохоронних відносин, що зумовлено тісним зв'язком контролю з процесом прийняття управлінських рішень [9, с. 28].

Контроль, в сфері публічного управління наділений специфічними функціями. Так, контроль виконує перевірку дотримання і виконання поставлених завдань та прийнятих рішень. Він оцінює весь процес управлінської діяльності, аналізуючи якість виконання різних управлінських функцій. Контроль дозволяє оцінити ефективність виконання різноманітних управлінських процесів і визначити ступінь досягнення поставлених цілей, а також діяльності у відповідності до чинних правових норм. Контроль є інтегруючим засобом, який забезпечує дотримання та виконання поставленої мети і завдань управління, а також сприяє координації різних функцій державного управління. Контроль забезпечує орган управління необхідною інформацією про стан керованого об'єкта, що дає змогу своєчасно здійснити необхідні коригувальні дії для досягнення основних цілей системи. Контрольні функції передбачають наявність відповідних правовідносин між державою (в особі компетентних органів) і контрольованим суб'єктом, відображаючи правові аспекти управління. Контроль має чітко визначену цільову спрямованість, оскільки спрямований на досягнення

конкретної мети - забезпечення ефективності та відповідності управлінської діяльності заданим стандартам і очікуванням [10; 11; 12].

Система публічного адміністрування має наступні види контролю:

За сферами:

контроль стану матеріально-технічного забезпечення: це включає моніторинг та оцінку наявності необхідного обладнання, персоналу, інформаційних систем, а також регулярність і якість поставок сировини та матеріалів, важливих для державних установ та служб;

контроль виробництва: фокусується на процесах створення державних продуктів та послуг, перевіряючи відповідність виробничих показників стандартам якості, ефективність використання ресурсів і дотримання термінів виконання послуг;

контроль маркетингу і збуту: оцінює ефективність маркетингових стратегій, конкурентоспроможність продукції та послуг у сфері державного управління, а також правильність ціноутворення та використання каналів збуту.

За змістом:

контроль ресурсів: включає аналіз доступності та якості матеріальних, фінансових, людських та інформаційних ресурсів, необхідних для ефективної роботи державних органів;

контроль процесів: підтверджує, що адміністративні та управлінські процедури виконуються відповідно до установлених правил і стандартів, сприяючи якісному наданню державних послуг [13].

За формами організації:

централізований контроль: виконується спеціалізованими відділами або органами всередині державних установ, які зосереджені на моніторингу та аудиті загальної діяльності;

децентралізований контроль і самоконтроль: здійснюється на рівні окремих підрозділів або працівників, які несуть відповідальність за певні аспекти державного управління [14].

За способами:

загальний контроль: охоплює всі елементи та процеси, забезпечуючи комплексний нагляд за державним управлінням;

вибірковий контроль: застосовується для оцінки окремих аспектів або випадкових зразків в межах загальної діяльності, дозволяючи ефективно виявляти та аналізувати потенційні проблемні зони без необхідності перевірки всієї системи [15].

За етапами проведення:

попередній контроль: здійснюється до початку виконання робіт або запровадження процедур і спрямований на попередження можливих недоліків чи порушень у сфері публічного адміністрування;

поточний контроль: відбувається протягом всього процесу державного управління і дозволяє оперативно виявляти та усувати проблеми, що виникають.

підсумковий контроль: проводиться після завершення визначених заходів або періоду діяльності з метою оцінки кінцевих результатів та ефективності управлінських дій [16; 17].

Об'єктом контролю можуть бути насамперед посадові особи, процеси, що відбуваються в організації, а також в цілому організація [18].

Висновки. Таким чином, контроль як інструмент публічного адміністрування ветеринарної справи - є ключовим засобом забезпечення законності та дисципліни, що сприяє ефективній реалізації державної політики в галузі охорони здоров'я тварин та безпеки харчових продуктів через оцінку та корекцію дій, відповідно до потреб громадського здоров'я, при цьому він діє як превентивний захід проти правопорушень і сприяє підвищенню рівня прозорості та підзвітності у даній галузі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Пушкар Р.М., Тарнавська Н.П. Менеджмент: теорія та практика : підручник. 2-е вид. Тернопіль : Карт-бланш, 2017. С. 235.
2. Кузнецов А.А. Управлінський контроль: сутність, місце та призначення. *Європейський вектор економічного розвитку*. 2015. № 2 (19). С. 97-106
3. Гуцайлюк З.В. Облік і контроль у ринковій економіці: елементи концепції: монографія. Тернопіль: Крок, 2013. 176 с.
4. Татарова Т.М. Поняття та зміст контролю в державному управлінні фінансами. *Підприємство, господарство і право*. 2020. № 6. С. 188-193
5. Авер'янов В. Б. Адміністративне право України : підруч. у двох томах: Том I. Загальна частина / Ред. колегія: В. Б. Авер'янов (голова) та ін. Київ : ТОВ «Видавництво «Юридична думка», 2007. 592 с.
6. Виговская Н.Г. Основные элементы системы внутрихозяйственного контроля. Очерки по бухгалтерскому учету и контролю: монографія. Житомир: ЧП «Рута», 2005. 444 с.
7. Гарашук В. М. Доктрина контролю та нагляду в управлінні. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/7162/1/Garashuk_201.pdf
8. Шевчук В.О. Ризики в підприємстві: оцінювання та управління / В.О. Шевчук, А.В. Шегда, М.В. Голованенко. К.: Знання, 2008. 271 с.
9. Шевчук В.О. Контроль господарських систем в суспільстві з перехідною економікою (Проблеми теорії, організації, методології). Київ, 1999. 312 с.

10. Гаєвський Б.А. Основи науки управління. Київ, 1998. 67 с.
11. Ісаков М.Г. Поняття, публічно-правові засади та значення державного контролю у економічній сфері. *Вісник Одеського національного університету*. 2012. № 7. URL: http://www.globus.ua/ua/publ/publ_one/36.html?print=1
12. Андрійко О.Ф. Реформування державного управління в Україні: проблеми і перспективи. Київ : Оріяни, 1998. 222 с.
13. Симоненко В.К., Барановський І.О., Петренко П.С. Основи єдиної системи державного фінансового контролю в Україні (макроекономічний аспект). Київ : Знання України, 2016. 280 с.
14. Контроль і ревізія : підручник / Бутинець Ф.Ф., Бардаш С.В., Малюга Н.М., Петренко. Київ : Н. І. К., 2000. 512 с.
15. Облік, контроль і аналіз в управлінні підприємницькою діяльністю / Матеріали ІХ НМПК. Черкаси: ЧДТУ, 2012. 143 с.
16. Державний контроль: адміністративно-правовий режим. URL: https://osvita.ua/vnz/reports/gov_reg/17690/
17. Контроль і ревізія: підручник. Ф.Ф. Бутинець, С.В. Бардаш, Н.М. Малюга, Н.І. Петренко. Житомир: ЖІТІ, 2000. 512 с.
18. Контроль як функція управління URL: <https://stud.com.ua/19385>

REFERENCES:

1. Pushkar, R.M., Tarnavska, N.P. (2017). Menedzhment: teoriia ta praktyka. [Management: theory and practice]. Pidruchnyk. 2-e vyd. 235. [in Ukrainian].
2. Kuznetsov, A.A. (2015). Upravlinskyi kontrol: sutnist, mistse ta pryznachennia. [Management control: essence, place and purpose]. *Yevropeiskyi vektor ekonomichnoho rozvytku*. № 2 (19). 97-106. [in Ukrainian].
3. Hutsailiuk, Z.V. (2013). Oblik i kontrol u rynkovii ekonomitsi: elementy kontseptsii. [Accounting and control in the market economy: elements of the concept]. Monohrafiia. 176. [in Ukrainian].
4. Tataroova, T.M. (2020). Poniattia ta zmist kontroliu v derzhavnomu upravlinni finansamy. [The concept and content of control in state financial management]. *Pidpriemstvo, hospodarstvo i pravo*. № 6. 188-193. [in Ukrainian].
5. Averianov, B. B. (Ed.) (2007). Tom I.Zahalna chastyna. Administratyvne pravo Ukrainy. [Administrative law of Ukraine]. Pidruch. u dvokh tomakh. 592. [in Ukrainian].
6. Vigovskaya, N.G. (2005). Osnovnyie elementy sistemyi vnutrihozyaystvennogo kontrolya. Ocherki po buhgalterskomu uchetu i kontrolyu. [The main elements of the on-farm control system. Essays on accounting and control]. Monografiya. 444. [in Russian].
7. Harashchuk, V.M. (2013). Doktryna kontroliu ta nahliadu v upravlinni. [The doctrine of control and supervision in management]. Retrieved from: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/7162/1/Garashuk_201.pdf [in Ukrainian].
8. Shevchuk, V.O. Shehda, V.A., Holovanenko, M.V. (2008). Ryzky v pidpriemnytstvi: otsiniuvannia ta upravlinnia. [Risks in entrepreneurship: assessment and management]. 271. [in Ukrainian].
9. Shevchuk, V.O. (1999). Kontrol hospodarskykh system v suspilstvi z perekhidnoiu ekonomikoiu (Problemy teorii, orhanizatsii, metodolohii). [Control of economic systems in a society with a transitional economy (Problems of theory, organization, methodology)]. 312. [in Ukrainian].
10. Haievskiy, B.A. (1998). Osnovy nauky upravlinnia. [Basics of management science]. 67. [in Ukrainian].
11. Isakov, M.H. (2012). Poniattia, publichno-pravovi zasady ta znachennia derzhavnoho kontroliu u ekonomichnii sferi. [Concept, public-legal principles and significance of state control in the economic sphere]. *Visnyk Odeskoho natsionalnoho universytetu*. № 7. Retrieved from: http://www.globus.ua/ua/publ/publ_one/36.html?print=1 [in Ukrainian].
12. Andriiko, O.F. (1998). Reformuvannia derzhavnoho upravlinnia v Ukraini: problemy i perspektyvy. [Reforming public administration in Ukraine: problems and prospects]. 222. [in Ukrainian].
13. Symonenko, V.K., Baranovskyi, I.O., Petrenko, P.S. (2016). Osnovy yedynoi systemy derzhavnoho finansovoho kontroliu v Ukraini (makroekonomichniy aspekt). [Basics of the unified system of state financial control in Ukraine (macroeconomic aspect)]. 280. [in Ukrainian].
14. Butynets, F.F., Bardash, S.V., Maliuha, N.M., Petrenko, N.I., (2000). Kontrol i reviziia. [Control and revision]. Pidruchnyk. 512. [in Ukrainian].
15. ChDTU. (2012). Oblik, kontrol i analiz v upravlinni pidpriemnytskoiu diialnistiu. [Accounting, control and analysis in business management]. Materialy IKh NMPK. 143. [in Ukrainian].
16. OSVITA.UA. (2011). Derzhavnyi kontrol: administratyvno-pravovyi rezhym. [State control: administrative and legal regime]. Retrieved from: https://osvita.ua/vnz/reports/gov_reg/17690/ [in Ukrainian].
17. Butynets, F.F., Bardash, S.V., Maliuha, N.M., Petrenko, N.I., (2000). Kontrol i reviziia. [Control and revision]. Pidruchnyk. 512. [in Ukrainian].
18. Kontrol yak funktsiia upravlinnia. [Control as a management function]. Retrieved from: <https://stud.com.ua/19385> [in Ukrainian].